Instanța de fond: Judecătoria Căușeni (sediul Central) (jud. Victoria Railean)
Dosarul nr. 2ri-102/25 (2-25018994-02-2ri-13032025)

Republica Moldova
Curtea de Apel Centru
D E C I Z I E

6 aprilie 2026 mun. Chișinău

Completul specializat în examinarea acţiunilor în contencios administrativ și în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice din cadrul Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru

Având în componenţa sa:
Preşedintele completului, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorii Bagrin Lucia şi Cașcaval Andrei

A judecat în ordinea art.426 CPC RM, cererea de recurs depusă de avocatul Loghinescu Pentru în interesele creditorul SRL ”Consvitraliu”, împotriva încheierii Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 17 februarie 2025, emisă la cererea introductivă înaintată de creditorul SRL ”Consvitraliu” privind intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului SRL ”Construct Lucicris,

c o n s t a t ă :

<u>Obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei.</u>

La 11.02.2025 creditorul SRL ”Consvitraliu” a depus cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului SRL ”Construct Lucicris”.

În motivarea cererii introductive, creditorul a indicat faptul că, deține o creanță certă, lichidă și exigibilă față de debitorul SRL „Construct Lucicris”, confirmată prin hotărârea nr. 2c-57/2024 din 15 martie 2024, emisă de Judecătoria Căușeni. S-a precizat că datoria provine din facturi fiscale neachitate și acte de verificare a decontărilor, iar până la momentul depunerii cererii, debitorul a achitat doar suma de 5 266,58 lei, lăsând un sold restant de 25 340,38 lei, compus din datoria de bază, taxa de stat, cheltuieli de asistență juridică și dobânzi de întârziere.

Referitor la procedura de executare silită, s-a subliniat că, deși titlul executoriu a fost prezentat executorului judecătoresc Gosic Andrei, măsurile întreprinse nu au condus la stingerea totală a obligațiilor.

Creditorul a evidențiat faptul că executorul a constatat, prin scrisoarea din 20.01.2025, imposibilitatea executării depline, invocând lipsa bunurilor imobile înregistrate pe numele debitorului, lipsa operațiunilor comerciale externe (confirmată de Serviciul Vamal) și indisponibilitatea mijloacelor bănești suficiente în conturile bancare, care sunt deja grevate de alte interdicții.

Sub aspect legal, s-a invocat prezumția incapacității de plată conform art. 2 și art. 10 din Legea insolvabilității nr. 149/2012. Creditorul a argumentat că debitorul se află în întârziere de plată de peste 60 de zile de la scadență, termenul legal care instituie prezumția de insolvabilitate. Mai mult, s-a indicat comportamentul de rea-credință al administratorului, care a ignorat sistematic citațiile oficiale din 03.06.2024 și 01.11.2024, refuzând să se prezinte la sediul executorului pentru a identifica soluții de plată, deși recepționarea corespondenței a fost confirmată prin avizele poștale.

În plus, creditorul susține că starea de colaps financiar a debitorului este una generalizată, s-a făcut referire la datele Serviciului Fiscal de Stat, care atestă restanțe masive față de Bugetul Public Național (peste 165 000 lei), și la extrasele din portalul instanțelor de judecată. Acestea din urmă indică faptul că SRL „Construct Lucicris” este vizată simultan în multiple litigii de încasare a datoriilor intentate de alți creditori importanți, precum BC „Moldova-Agroindbank” SA, SRL „Supraten” și SRL „Volta”.

Consideră că intentarea procedurii de insolvabilitate este singura măsură aptă să asigure un tratament echitabil tuturor creditorilor și să stopeze acumularea de noi datorii.

În concluzie, prin cererea depusă, creditorul a solicitat admiterea spre examinare a acțiunii, intentarea procedurii de insolvabilitate față de debitorul SRL „Construct Lucicris”, cu desemnarea în calitate de administrator provizoriu a lui Pelin Roman, administrator autorizat.

Totodată, s-a solicitat admiterea și validarea creanțelor totale pretinse, structurate pe ranguri de prioritate: datoria de bază și cheltuielile de judecată (în mărime de 18 124,39 lei și, respectiv, 17 945,24 lei) ca creanțe de rangul V, iar dobânzile de întârziere calculate (în sumă totală de peste 4 600 lei) ca creanțe de rangul VI.

Soluția procesuală a instanței de fond ce constituie obiect al recursului.

Prin încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 17 februarie 2025, s-a restituit fără examinare cererea depusă de creditorul SRL ”Consvitraliu” privind intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului SRL ”Construct Lucicris”.

Sa remis creditorului SRL ”Consvitraliu”, încheierea în cauză și cererea depusă cu toate înscrisurile anexate.

Sa explicat creditorului SRL ”Consvitraliu”, că restituirea prezentei cereri nu exclude posibilitatea adresării repetate cu aceeași cerere, împotriva aceluiași debitor, cu același obiect şi aceleași temeiuri, dacă vor fi lichidate încălcările.

<u>Argumentele recurentului vis-a-vis de pretinsele încălcări.</u>

Invocînd ilegalitatea încheierii instanţei de fond, la 4 martie 2025, reprezentantul creditorului SRL ”Consvitraliu” avocatul Loghinescu Petru a declarat recurs împotriva încheierii primei instanţe, solicitînd admiterea recursului, casarea integrală a încheierii de restituire și restituirea cauzei la faza primirii cererii introductive în procedură (f.d.63-70).

În motivarea recursului, partea recurentă a invocat aplicarea eronată a prevederilor art. 19 alin. (2) din Legea insolvabilității nr. 149/2012 de către instanța de fond. Totodată, a indicat că obligația de notificare prealabilă a debitorului a fost pe deplin realizată prin intermediul executorului judecătoresc, care a informat oficial debitorul despre punerea în executare a titlului executoriu nr. 2c-57/2024. S-a subliniat faptul că legea recunoaște informarea prin executor ca fiind o modalitate valabilă de notificare, echivalentă cu notificarea directă de către creditor, scopul fiind preîntâmpinarea debitorului despre starea de întârziere.

Reprezentantul recurentului a explicat că, probatoriul anexat cererii introductive confirmă fără echivoc faptul că debitorul SRL „Construct Lucicris” a recepționat efectiv actele de executare. S-a invocat existența avizelor de recepție semnate la datele de 03.06.2024 și 01.11.2024, care atestă că administratorul debitorului a luat cunoștință de somațiile executorului judecătoresc. Astfel, s-a punctat că cerința de formă a legii a fost dublată de o certitudine de fapt, debitorul având cunoștință despre iminența procedurilor juridice din cauza neexecutării obligațiilor de plată.

Un alt argument central al recursului vizează caracterul excesiv de formalist al încheierii atacate, recurentul susținând că instanța de fond a ignorat probele materiale din dosar în favoarea unei interpretări rigide a normelor procedurale.

Susție reprezentantul recurentului că, prin dispunerea restituirii cererii pentru o pretinsă lipsă a notificării — în condițiile în care la dosar existau confirmările poștale ale executorului — judecătorul de fond a emis o hotărâre arbitrară care nu corespunde realității juridice stabilite prin actele anexate.

În final, recurentul a invocat încălcarea dreptului fundamental de acces liber la justiție, protejat de Constituție și de Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Or, prin refuzul nejustificat de a examina cererea introductivă pe fond, instanța de insolvabilitate a creat o barieră procedurală insurmontabilă pentru creditor în tentativa sa de a-și valorifica o creanță certă, lichidă și exigibilă.

Recurentul a concluzionat că, un astfel de formalism constituie o denegare de dreptate, protejând în mod nejustificat un debitor insolvabil în detrimentul intereselor legitime ale creditorului.

Solicită recurentul SRL „Consvitraliu” admiterea recursului, casarea integrală a încheierii instanței de fond, cu remiterea cauzei spre rejudecare la etapa primirii în aceeași instanță pentru examinarea pe fond a cererii introductive privind intentarea procedurii de insolvabilitate față de debitorul SRL „Construct Lucicris”.

<u>Verificarea termenului de declararea a recursului;</u>

Conform art. 8 alin. (2) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile de la data comunicării și numai în cazurile expres prevăzute de prezenta lege. Termenul de recurs, precum și recursul declarat nu suspendă executarea încheierilor instanței de insolvabilitate.

Astfel, potrivit materialelor cauzei, încheierea contestată cu recurs a fost pronunţată la data de 17 februarie 2025, iar cererea de recurs a fost depusă la data de 4 martie 2025. Prin urmare, Colegiul civil constată că recursul a fost depus în termenul legal stabilit de art.8 al Legii insolvabilităţii.

Potrivit art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvabilităţii se judecă în instanţă conform normelor generale din prezentul cod, cu excepţiile şi completările stabilite de legislaţia insolvabilităţii.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

<u>Aprecierea instanţei de recurs a argumentelor părţilor şi cadrului legal aplicabil situaţiei litigioase:</u>

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, în coraport cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Completul judiciar specializat consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat, din următoarele motive:

Astfel, în conformitate cu prevederile art.424 alin.(1) CPC, curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

În conformitate cu art.426 alin.(3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În conformitate cu prevederile art.427 lit. a) CPC, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) al Legii insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi ale prezentei legi.

Conform prevederilor art. 10 din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, intentarea unui proces de insolvabilitate presupune existenţa unui temei general (incapacitatea de plată) sau special (supraîndatorarea).

Potrivit art.18 alin.(1) al Legii insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, creditorul poate depune cerere introductivă dacă are un interes legitim în intentarea procesului de insolvabilitate şi îşi poate argumenta creanţele şi temeiurile de intentare a procesului de insolvabilitate.

Conform art. 19 alin. (2) din Legea insolvabilităţii nr. 149/2012, notificarea prealabilă se consideră făcută dacă, până la depunerea cererii introductive, debitorul a fost informat de către creditor sau de executorul judecătoresc despre faptul că se află în întârziere ori despre înaintarea spre executare a titlului executoriu. Totodată, art. 20 alin. (2) lit. b) din aceiași lege impune ca la cererea introductivă să fie anexată, în mod obligatoriu, dovada notificării prealabile a debitorului de către creditor.

Materialele cauzei denotă faptul că, la 11.02.2025 creditorul SRL „Consvitraliu” a depus cererea introductivă, prin care a solicitat intentarea procedurii de insolvabilitate față de debitorul SRL „Construct Lucicris”, cu desemnarea lui Pelin Roman în calitate de administrator provizoriu. Totodată, s-a solicitat validarea creanțelor structurate pe ranguri de prioritate.

Prin încheierea Judecătoriei Căușeni (sediul Central) din 17 februarie 2025, s-a dispus restituirea fără examinare a cererii, cu remiterea acesteia și a tuturor înscrisurilor anexate către creditor. Instanța de fond a explicat recurentului că restituirea nu exclude posibilitatea adresării repetate cu aceeași cerere, dacă vor fi lichidate neajunsurile constatate.

La 4 martie 2025, reprezentantul creditorului, avocatul Loghinescu Petru, a declarat recurs, solicitând casarea integrală a încheierii și rejudecarea cauzei la faza primirii cererii. Recurentul a obiectat împotriva soluției primei instanțe, invocând o interpretare vicioasă a legii.

Potrivit art. 18 alin. (1) din Legea insolvabilităţii, creditorul poate depune cerere introductivă dacă are un interes legitim și își poate argumenta creanțele. Totuși, art. 19 alin. (2) și art. 20 alin. (2) lit. b) din aceeași lege impun, ca o condiție de admisibilitate imperativă, dovada notificării prealabile a debitorului.

Mai mult, art. 22 alin. (1) obligă instanța de insolvabilitate să restituie fără examinare cererea întocmită cu încălcarea acestor rigori procedurale.

Completul reține că, deși la cererea introductivă au fost anexate acte, precum titlul executoriu nr. 2c-57/2024, extrase ASP și dovezi ale actelor de executare silită, creditorul SRL „Consvitraliu” nu a prezentat dovada notificării prealabile a

debitorului, specific privind intenția de a solicita intentarea procesului de insolvabilitate.

În continuare, Completul judiciar subliniază că, somațiile și citațiile emise de executorul judecătoresc la datele de 03.06.2024 și 01.11.2024 la care face referire creditorul/recurrent, precum ar servi dovada notificării realabile vizează exclusiv faza executării silite individuale.

Respectiv, aceste actele de executare silită nu pot fi confundate cu notificarea prealabilă prevăzută de Legea insolvabilității la art.19.

De menționat că, în timp ce prima procedură urmărește realizarea unei creanțe prin mijloace de constrângere individuală, insolvabilitatea este o procedură colectivă cu efecte radicale asupra patrimoniului debitorului, care impune un avertisment distinct și categoric.

Instanța de recurs specifică faptul că, notificarea prealabilă reprezintă o garanție procesuală obligatorie, aceasta oferă debitorului o ultimă posibilitate de a executa obligația sau de a propune un plan de restructurare înainte de a fi supus rigorilor unui proces de insolvabilitate, care poate culmina cu dizolvarea entității juridice. Iar, lipsa acestei notificări constituie un viciu procedural, care nu poate fi înlăturat prin interpretări extensive ale corespondenței din cadrul altor dosare de executare.

În asemenea circumstanțe, Completul specializat reține că, instanța de insolvabilitate a apreciat în mod întemeiat această circumstanță drept o lipsă a dovezii de notificare legală prealabilă a debitorului de către creditor. Or, în situația în care debitorul SRL „Construct Lucicris” a fost notificat doar prin prisma actelor de executare datate cu iunie 2024, această comunicare nu poate fi reținută drept o dovadă a notificării prealabile privind intenția de declanșare a procesului de insolvabilitate, în sensul art. 19 din Legea insolvabilității nr. 149/2012.

Suplimentar, instanța de recurs specifică că, potrivit art. 19 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149/2012, notificarea prealabilă a debitorului este o condiție de admisibilitate imperativă și distinctă, care trebuie îndeplinită anterior depunerii cererii introductive. Simpla existență a unui dosar de executare silită nu substituie obligația creditorului de a avertiza în mod expres debitorul despre intenția specifică de a solicita declanșarea procedurii de insolvabilitate, scopul acestei norme fiind oferirea unei ultime oportunități debitorului de a stinge datoria.

Completul mai adaugă că, notificarea prealabilă reprezintă o procedură obligatorie, având scopul de a avertiza debitorul despre consecințele specifice ale insolvabilității, oferindu-i acestuia posibilitatea de a evita un proces colectiv de lichidare. Or, substituirea notificării speciale de insolvabilitate prin acte de executare silită ordinară este inadmisibilă, deoarece ar goli de conținut o normă legală obligatorie.

În asemenea circumstanțe, Completul consideră întemeiat raționamentul instanței de fond, care a statuat că la înaintarea cererii introductivă depusă de reprezentantul creditorului SRL ”Consvitraliu” nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art.20 al Legii insolvabilității, or, creditorul nu a indicat în cerere circumstanțele prevăzute de art. 20 alin. (2) lit. b) al Legii insolvabilității și anume dovada notificării prealabile a debitorului de către creditor.

În acest sens, instanța de recurs reiterează că art. 22 alin. (1) din Legea insolvabilității, obligă judecătorul să restituie cererea introductivă dacă aceasta a fost întocmită cu încălcarea condițiilor prevăzute la art. 20. Având în vedere că notificarea prealabilă este o anexă obligatorie, lipsa acesteia constituie un viciu de procedură care nu poate fi înlăturat prin interpretări extensive ale actelor de executare.

Totodată, prevederile *art. 19 din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012*, statuează expres că, 1) creditorul depune cerere introductivă numai după notificarea prealabilă a debitorului.

Prin urmare, argumentul recursului invocat de reprezentantul recurentului precum că efectul notificării prealabile a fost realizat cu certitudine prin actele executorului judecătoresc nu poate fi reținut ca întemeiat, în situația în care că notificarea prealabilă nu este o simplă formalitate de informare despre existența unei datorii, ci un act juridic cu scop specific: avertizarea debitorului asupra intenției de a trece de la executarea silită individuală la procedura colectivă de insolvabilitate. Or, în situația în care recurentul invocă actele executorului din cadrul dosarului de executare nr. 190-158/2024, acesta confundă două proceduri distincte.

Deși art. 19 alin. (2) LI permite ca notificarea să fie făcută „prin intermediul executorului”, conținutul acesteia trebuie să vizeze în mod neechivoc intenția de a sesiza instanța de insolvabilitate. În speță, actele emise de executorul Gosic Andrei în iunie și noiembrie 2024 au avut ca obiect exclusiv somarea debitorului pentru plata creanței în baza titlului executoriu, fără a menționa declanșarea mecanismului insolvabilității.

Prin urmare, prezumția recurentului că scopul legii a fost atins prin simpla recepționare a citațiilor de executare este eronată. Sau, acceptarea unei astfel de interpretări ar priva debitorul de dreptul său legal de a cunoaște natura exactă a demersului juridic inițiat împotriva sa și de a uza de ultimele pârghii de remediere financiară prevăzute de Legea insolabilității nr. 149/2012 pentru a evita starea de faliment.

Corespunzător, în situația în care instanța de insolvabilitate a constatat cert, că creditorul a înaintat cererea introductivă cu încălcarea prevederilor prevăzute la art. 20 alin (2) lit. b), iar cadrul legal la care partea face referire nu este relevant speței,

motivul invocat privind respectarea procedurii prealabile la fel este unul lipsit de substanță juridică obiectivă - urmând a fi respins.

Potrivit art. 9 al Legii insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, procesul de insolvabilitate se intentează doar în temeiul unei cereri de intentare a procesului de insolvabilitate (denumită în continuare cerere introductivă).

Potrivit prevederilor art.21 alin. (2) al Legii insolvabilităţii, instanţa de insolvabilitate soluţionează cererea introductivă, prin emiterea unei încheieri, în termen de 20 de zile de la depunere.

Conform art. 22 alin. (1) şi (2) al Legii insolvabilităţii, instanţa de insolvabilitate restituie fără examinare cererea introductivă întocmită cu încălcarea art.20 sau a art.17. Încheierea privind restituirea fără examinare a cererii introductive poate fi atacată cu recurs.

Prin urmare, prima instanță corect a stabilit neconformarea potențialului creditor cu prevederile art. 20 alin. (2) lit. b) din Legea insolvabilității.

Totodată, instanța de insolvabilitate a explicat potenţialului creditor că, restituirea cererii introductive nu constituie un impediment în exercitarea dreptului său de a o depune repetat, însă numai după conformarea cerinţelor prevăzute de Codul de procedură civilă şi prevederilor art. 20 al Legii insolvabilităţii.

Așadar, măsura restituirii nu reprezintă o îngrădire a accesului la justiție, ci o aplicare riguroasă a normelor de procedură specială, creditorul având posibilitatea de a depune o nouă cerere după respectarea formalităților legale.

Deci, raportând obiecțiile formulate în recurs la normele de drept procedural nu au format un obstacol care să afecteze esența dreptului recurentului de acces la un tribunal.

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, completul de judecată notează că articolul 6 parag. (1) din C.E.D.O. nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind lipsit de șanse de succes (a se vedea, mutatis mutandis, Kukkonen vs Finlanda (nr. 2), 13 ianuarie 2009, parag. 24; Papaioannou vs Grecia, 2 iunie 2016, parag. 45; Baydar vs Olanda, 24 aprilie 2018, parag. 46; Guelfucci vs Franța, 3 iulie 2018, parag. 42 - 44).

În asemenea circumstanțe, Completul judiciar consideră întemeiat raționamentul instanței de fond care a statuat că la înaintarea prezentei cereri introductivă nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art.20 al Legii insolvabilității, or creditorul nu a indicat în cerere circumstanțele prevăzute de art. 20 alin. (2) lit. b) al Legii insolvabilității.

În consecință, în speță, nu se constată aplicarea eronată a normelor de drept aplicată de instanța de insolvabilitate, iar în lipsa confirmărilor ce ar demonstra temeinicia solicitării înaintate în recurs, argumentele aduse în susținerea acesteia nu pot fi calificate decât ca fiind lipsite de substanță juridică obiectivă.

În consecinţă, Colegiul conchide că toate argumentele aduse de reprezentantul creditorului SRL ”Consvitraliu” invocate în recursul declarat nu au relevanţă, deoarece nu denotă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material - procesual, respectiv nu constituie temei pentru casarea încheierii contestate şi urmează a fi respinse.

În lumina celor expuse, raportând circumstanțele de fapt ale cauzei la prevederile legale enunţate mai sus şi ţinând cont de faptul că concluziile expuse în încheierea instanţei de fond sunt legale și întemeiate, actul procesual al instanței de fond răspunde pe deplin exigențelor de motivare și legalitate, iar argumentele invocate de către recurent, urmare a analizei detaliate au fost apreciate de Completul specializat al Curții de Apel Centru ca fiind lipsite de substanță juridică obiectivă, Completul judiciar concluzionează despre faptul că recursul declarat este neîntemeiat - motiv din care acesta urmează a fi respins, cu menținerea încheierii contestată.

În conformitate cu art. art. 426-427, 428 Cod de procedură civilă, Completul judiciar specializat,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de avocatul Loghinescu Pentru în interesele creditorul SRL ”Consvitraliu”.

Se menţine încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 17 februarie 2025, emisă la cererea introductivă înaintată de creditorul SRL ”Consvitraliu” privind intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului SRL ”Construct Lucicris”.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele completului,
Judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei

Copia corespunde originalului / judecător/